

מסורת הש"ס

(א) לקמן ית, (ב) מנחות
 (ג) (ליל ואמר),
 (ד) (כרסות נה), (ה) (יקרא
 (ו) (ליל ההיא דלחיא
 (ז) (דברים כג),

97

(ב) קא משמע לן דשרי ליה לאישע
לישבע כדי לזרז עמלו לקיים את
ההלכות: והלא מושבע ועומד מהר
יציג (א). דלמדי ששנתם (דברים ו)
יציג אדם לשנת חבורה. לישג
לאחריו! והלא מושבע ועומד מהר סיני
דלמדי (וישבע א) לא ימוט ספר
ההמורה הזה וגו': כיון לא בעי פטר
נפשי בקריט שמע שחריט ועריט.
דכיון דקריט ק"ט קיים לא ימוט דא"ר
שמעון בן יוחי במסכת מנחות (דף
עט:). כל הקורא קריט שמע שחריט
ועריט הרי זה קיים מלות לא ימוט
ויכין (א) בעי פטר נפשי מושבעת
בקריט שמע דיואל דה ידי חובתו
מחלטה שנועה דהר סיני משום הכי כי
לאחר אשנה דקריט (אע"ג) דלא ה"ל
מושבע דהי דפטר פטר נפשי והאכי
חל עליה שנועה: והנה שם כבוד אלהי
ישראל עומד: מסנו. משנה: סנו.
מגדל: ייבי שלמא לבי עשרה. וכד
ממתיבין ליה הוו ממתיבין ליה מדיו:

הגהות הב"ח

(א) נב' מושגט ועומד
מזהר סיני הוא ואין
שנועה: (ב) רש"י ד"ה
הא קמ"ל: (ג) ר"ה וכלל
וסי' מהר קני הוא דמבי
שנועה וסי' מהר קני
הוא דמבי לא ימוש:

גליון הש"ס

במ' ע"ז להשכים
שואמר. עי' בספרי שמת
יש עז: בדר"ן ויה' והלא
שוישב וקוסר. שהיא
הלה לבני כל יחל. עי'
גלשון הרמב"ן על התורה
פ' חוקת שכתב וספי
בקיום מ"ע אין חילת שאל
גשבע לקיים את המצות
ולא קיים איש ממחייב
מחשם שנוטה לא קרנ
ולא מלחוט:

צירוש הרא"ש

[illegible]

הוא נדקדק: והלא מושבע ועומד
מלווה כדבר הפרשות היינו נבדק
בז' באי דדמי לנדקדק ליבא רב

כל כנויי פרק ראשון נדרים

ד"ר

ת.

עין משפט
נר מצוה

לָב א ב מִי פִיָּה מִחֵלֶּה
שְׁנוֹתָיו הִלָּה ג קָמָה
לְחִין רַמָּה עוֹשִׂיעַ יִיד שֵׁי
רַג סָעִי ו וֹסֵי רִיג סָעִי
:3:
לָד ג מִי פִיָּה מִחֵלָה
נִדְרִים הֵלֵי כָט קָמָה
לְחִין רַמָּה (עוֹשִׂיעַ יִיד שֵׁי
וֹסֵי רִיג סָעִי):3:
לָה ד ה ו מִי פִיָּה מִחֵלֶּה
מִיָּה הֵלֵי כָט עוֹשִׂיעַ
שֵׁי שֶׁל סָעִי לֵה:

מוסף רש"י

מִיָּנִי שֶׁנִּשְׁכַּעְתִּי לְקִיָּם
אֶת הַמְּצוּהָ: עַל שֶׁנִּי וְכֵן
לִמְנוּחַ יִי (מְחֻדָּר) יִי
נִמְנוּחַ יִי שֶׁכֵּן אֶת
לְקִיָּם מִזֶּה מִי שֶׁמֶר
יִדְרֹךְ לְקִיָּם: מִיָּנִי יִי
יִדְרֹךְ דְּרֹךְ מִי וְהֵלֵךְ
מִרְשָׁבֵה עוֹמֵד הָאֵל.
קִדְרֵה רֵחַל מִקְשָׁה שֶׁלֹּא
שָׁמַר הָאֵל עַל דֶּרֶךְ מִזֶּה
וְשֶׁנִּי לֹא הֵיכָל לְעִמְמֵי,
וְעִקְרָהּ לֹא הֵיכָל לְעִמְמֵי,
וְעִקְרָהּ לֹא הֵיכָל מִזֶּה
(לְקִיָּם עַתָּה) דְּרֹךְ הָאֵל
עַל דֶּרֶךְ מִזֶּה, וְכֵן
עִקְרָהּ רֵיחוֹת עִמְמֵי
הֵאֱלֹהִים בְּשֹׁמֵר, וְיִדְרֹךְ
שֶׁלֹּא: אֲחֵלֶּה דְּמִלֵּה
חֲלָהּ (עַתָּה)

פי' הרב"ש (המשך)

[illegible]

ר' יוחנן זיל לגביה דלישרי
זוס יספר חלוס ואשר דברי

מגין שנשבעין לקיים את המצוה שנאמר
ושבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך
והלא מושבע ועומד מהר סיני הוא אלא
הא קמ"ל "דשרי ליה לאיניש לורווי נפשיה
ואמר רב גידל אמר רב דהאומר אשכים
וואשנה פרק זה אשנה מסכתא זו נדר גדול
נדר לאלהי ישראל והלא מושבע ועומד ^(א)
הוא ^(ב) ואין שבועה חלה על שבועה מאי
קמ"ל דאפי' ורזוי בעלמא היינו דרב גידל
קמייא הא קמ"ל כיון דאי בעי פטר נפשיה
^(ג) בקרית שמע שחרית וערבית משום הכי
חילל שבועה עליה ^(ד) א"ר גידל א"ר דהאומר
לחבירו נשכים ונשנה פרק זה ^(ה) עליו להשכים
שנאמר ד'אימר אלי (בן אדם) קום צא אל
הבקעה ושם אדבר אותך וצא אל הבקעה
והנה שם כבוד ה' עומד אמר רב יוסף גידורו
ובחלוס צריך ^(ו) בני אדם להתיר לו והוא
דתנו הלכתא אבל מתנו ולא תנו לא ואי
ליכא דתנו הלכתא אפילו מתנו ולא תנו ואי
ליכא ליזיל וליחב אפרשת דרכים ויהיב
ה' עשרה דגמרי הלכתא א"ל רבינא לרב
דלישרי ליה אמר ליה לשמותיה שווייה
ה' שליח אמר ליה רב אחא לרב אשי
י א"ל ^(ז) כשם שאי אפשר לכר בלא תבן

וְקִאֲמַרְתָּ נָדָר גָּדוֹל שְׂבוּעָה קִאֲמַרְתָּ דֹּאמֶר כִּדְרֵי שְׂבוּעָה וְזֶה
וְזֶה שְׂבוּעָה קִאֲמַרְתָּ כְּדֹאשְׁתָּן כְּדוֹכִי טוֹבָא דְקָרִי לִי
וְעַתָּה נִמֵּי בְרִישׁ פֶּקֶד אֲרַבְעָה דְּנֵרִים (וְקָמָן כ"ד) הִיא דִּלְמָא
וְזֶה עַל שְׂבוּעָה לִקְרִיב דְּמִדְאֲמַרְתָּ נָדָר גָּדוֹל מִשְׁמַע לְכָל דְּרִישׁ
הִיא זֶה וְזֶה לְעוֹשׁ כִּי אִם הִיטֵר דְּרַב גִּידֵל קִמְיָאָה:
הִי מֵיב כִּי אִם לְמַד לְמַד מִמֵּי דִּי וְלֵילֵה כִּפִּי כְּחֹ וְאֲמִירָה כִּפִּי
ר שֶׁלָּא תִּגְמַשֵּׁם וְהִיא לֹא וְכִי וְקִשׁ שְׁחִירָה וְעֵרְצִית לֹא
יְדִי דִּלְמָא מִדְּרַשׁ אֲעִיפִי שְׂבוּא מִן הַמּוֹרֵה כִּיֹּן דְּלִמְיָה מִפְּנֵי
דְּכִמְיָב בְּקֶרֶב כִּדְרֵי דִּהֵיוּ שֶׁכֶּכֶן וּבִקּוּמָן (וְדִגְרִישׁ) בְּקִרְיָה
לְמֹלֵךְ לְכָל דִּיֹּן כְּדֹבֵר הַרְשׁוֹת כִּסֵּס כִּתְחִיבֵי זֶה שֶׁסְּרַחֲוִי
לְכָל עָלִי אִם לֹא מְעוּרֵר בְּדִבְרֵי כִּסֵּס מְעוּרֵר מִפְּנֵי
הַזִּכִּיר לֹא נָדָר וְלֹא שְׂבוּעָה וְאִפִּיָּה כִּדְבוּרָא בְּעִלְמָא סְגִי דִּי
לְכָל דְּבֵר מִזֵּה וְקִמְיָל נִמֵּי עֲזִילוֹ לְשִׁמְשִׁים כְּדַעְבָּד קוּדְשָׁא בְּרִישׁ
קוֹס מְנַחֲמֵה וְלִפְקִיב לִרְיָ עֲשֵׂהָ לְהִתְרוֹ שְׂכִימֵה עֲמַהֲסֵה
עָלֵי הָאָ. וְאִיכָא דְּגֵרִישׁ דִּתְנוּ לֵלְכַתָּא לְמֹלֵךְ מִגְרָא אֲזֵל מִתְּ
עָלֵי מִן הַסּוֹרִינֵי עַד דְּמִקְלַשְׁתִּין עַד עֲשֵׂהָ וְכִי: יֵדֵי אֲמִירָה
וְאִלּוּ מִגְּמִלָּין (מִ"ק דף ק"א) זֶל לְגִבְיָה לְעִישָׁרָה לְךָ:

מחש' אל יקח הדיוטות ועוב' לו שפיך
והישיב' ליה. שכל מי שמנהגו כדל' לה
לך: בשם שא"א ל"ב בלא חבן. פסא
לח

תוספות

[illegible]

לקיים האהלה ולא קיים פטור דוקא
פטור נפשי חיה ונפשי עילווה וזה
לא חביב נפגע נפשו אהלה וזה
ופרן נפגעו אהלה שאל פתן נפגע
הפס נפגע וכן נפגע נפגע וזה
ואז וזה נפגע שאל פתן נפגע
החברים. פטור על האהלה נפגע
קשה ב"א תהיה לו. פתן נפגע
מזה נפגע וכן נפגע נפגע וזה
מפני פתן נפגע נפגע נפגע נפגע
וזה נפגע ב"א תהיה לו. פתן נפגע
נפגע נפגע נפגע וזה נפגע נפגע
ואחר עשה נפגע נפגע נפגע
נפגע נפגע נפגע נפגע נפגע
זה אהלה וזה נפגע נפגע נפגע
זה אהלה וכן נפגע נפגע נפגע